

**ЧОРНОМОРСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ПЕТРА МОГИЛИ
ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
Кафедра публічного управління та адміністрування**

МИХАЙЛЬОНОК ДІАНА ВАСИЛІВНА

**ДЕРЖАВНА ГЕНДЕРНА ПОЛІТИКА В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ
УКРАЇНИ**

Спеціальність: 281 Публічне управління та адміністрування

АВТОРЕФЕРАТ

магістерської роботи на здобуття наукового ступеня
магістра публічного управління

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність та постановка проблеми. Інтеграція України до європейського простору передбачає дотримання рівних прав та умов реалізації можливостей чоловіків і жінок в усіх сферах суспільно-політичного та економічного життя країни. Українське законодавство спрямоване на забезпечення рівності чоловіків і жінок в усіх сферах суспільного життя, в тому числі й у сфері публічного управління. Однак фактично гендерна політика держави далека від забезпечення рівноправ'я чоловіків і жінок. Слабка сторона гендерної політики полягає у питанні присутності жінок в органах публічного управління. Відсутність гендерної рівності чоловіків і жінок в сфері публічного управління породжує виникнення ризиків щодо зниження якості та ефективності у прийнятті управлінських рішень.

Тому, проблема формування та реалізації гендерної політики у сфері публічного управління сьогодні є актуальною та потребує свого вирішення. Для того, щоб збалансувати інтереси чоловіків і жінок та визначити партнерські відносини між ними, необхідно удосконалити механізми формування та реалізації державної гендерної політики, забезпечити гендерний паритет щодо керівних посад в органах державного управління.

Питання гендерної політики досліджувались українськими вченими: Н. Грицяк, О. Кулачек, М. Білинською, В. Гошовською, Н. Протасовою, О. Вілковою, І. Тукаленко, В. Соколовим та М. Саприкіною.

В роботах таких вітчизняних вчених, як: Е. Лібанової, В. Довженко, А. Комарова, Л. Морозко, І. Голубевої, А. Пашко, С. Смоляр, Р. Рубань, Н. Шпак, М. Богачевської-Хомяк, Н. Гога, Л. Кормич, К. Верес, І. Богословської, С. Станік, Н. Чухим, М. Орлик, Л. Кобелянської було розглянуто питання щодо формування гендерної політики та визначення шляхів її реалізації в Україні.

Процес упровадження гендерних підходів у сферу публічного управління було висвітлено в працях О. Кулачек, Н. Ковалішиної, В. Близнюк, М. Попова та ін. В своїх працях Н. Грицяк, Б. Кравченко, Т. Василевська, О. Іваницька розглядали гендерні аспекти державної служби.

І хоча, написано велику кількість робіт щодо даної тематики, все ж на сьогоднішній день в Україні залишається до кінця не вирішеною проблема гендерної рівності, що полягає у гідному забезпеченні рівних прав і можливостей жінок і чоловіків як суб'єктів управлінської діяльності в системі публічної служби на сучасному етапі державотворення. Крім того, категорії та поняття гендерної проблематики є недостатньо розробленими. Залишається незавершеною стратегія гендерної рівності в публічному управлінні України.

Мета дослідження - проаналізувати сучасний стан, механізми та особливості реалізації державної гендерної політики в Україні з урахуванням світових здобутків у цій сфері.

Для досягнення мети було визначено наступні завдання:

- проаналізувати джерельну базу дослідження, визначити основні поняття та категорії;
- проаналізувати законодавчу та нормативно-правову базу дослідження;
- проаналізувати особливості закордонного досвіду реалізації державної гендерної політики;
- розкрити особливості і проблеми реалізації державної гендерної політики;
- визначити перспективи оптимізації державної гендерної політики в публічному управлінні України.

Об'єктом дослідження є державна гендерна політика в публічному управлінні.

Предметом дослідження є особливості, проблеми та перспективи оптимізації державної гендерної політики в публічному управлінні України.

Методи дослідження. Для розв'язання поставлених завдань, автором застосовано комплекс загальнонаукових та спеціальних методів пізнання. Зокрема, за допомогою методів аналізу та синтезу опрацьовано джерельну базу дослідження за темою магістерської роботи; логіко-семантичний метод допоміг визначенню понятійного апарату дослідження. Метод узагальнення використано для визначення основних понять та категорій дослідження. Метод порівняння – використано у роботі під час дослідження закордонного досвіду реалізації державної гендерної політики. Системний метод використано при аналізі особливостей реалізації державної гендерної політики в Україні. Метод статистичного аналізу застосовано під час дослідження статистичних показників щодо прав та можливостей жінок в сфері публічного управління.

Крім того, в даному дослідженні були застосовані загальнонаукові методи індукції та дедукції.

Наукова новизна одержаних результатів обумовлена тим, що дане дослідження є спробою комплексного аналізу сучасного стану, механізмів та особливостей оптимізації державної гендерної політики в публічному управлінні в Україні з урахуванням світових здобутків у цій сфері.

Практичне значення одержаних результатів. Положення і висновки роботи можуть бути використані для подальшого науково-теоретичного дослідження особливостей реалізації державної гендерної політики в публічному управлінні в Україні, а також у навчальному процесі з підготовки фахівців з державного управління.

Апробація результатів дослідження. За результатами дослідження автором було опубліковано статтю у науковому фаховому виданні.

Структура роботи зумовлена її метою та завданнями і складається зі вступу, трьох розділів, шістьох підрозділів, висновків, списку використаних джерел (92 найменування), додатків. Загальний обсяг роботи становить 94 сторінки, з яких 82 основного тексту.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ МАГІСТЕРЬКОЇ РОБОТИ

У вступі обґрунтовано актуальність теми, сформувано метк та основні завдання, об'єкт і предмет, методи дослідження, висвітлено наукову новизну і практичне значення виконаної роботи. Наведено результати апробації основних положень.

У першому розділі «Теоретичні засади дослідження реалізації державної гендерної політики в публічному управлінні» проаналізовано джерельну базу дослідження гендерної політики в сфері публічного управління в Україні та визначено основні поняття і категорії. Проаналізовано законодавчу та нормативно правову базу.

У підрозділі 1.1 «Джерельна база, основні поняття та категорії дослідження» висвітлено стан наукової розробки проблеми у вітчизняній та зарубіжній науці.

Праці таких вітчизняних та зарубіжних вчених, як: Г. Рубін, Е. Гідденс, Дж. Скотт, Д. Майерс, А. Кириліна, В. Жмуров, М. Кондратьєв, В. Ільїн, В. Близнюк, Т. Василевська, С. Гаращенко, Н. Грицяк, Р. Єрусланова, Е. Зуйкова, О. Іваницька, О. Кулачек, К. Левченко, Т. Мельник, М. Пірен та ін., а також нормативно-правові акти: закони України, укази Президента, Постанови Кабінету Міністрів України – послугували підґрунтям для написання магістерської роботи.

Визначено наступні основні поняття:

- «гендер» – соціальна, стать, яка багато в чому обумовлює особливості власне особистісної і групової поведінки і задає правову та статусно-соціальну позицію індивіда в суспільстві;

- «гендерна рівність» – рівні можливості самореалізації жінок і чоловіків, гарантії дотримання прав і свобод з урахуванням особливостей статей, взаємні обов'язки та спільну відповідальність в процесі життєдіяльності;

- «гендерна політика» – діяльність та взаємодію органів публічної влади, інститутів громадянського суспільства та міжнародних організації щодо розробки

механізмів забезпечення принципу гендерної рівності та ліквідації всіх форм дискримінації за ознакою статі на національному та міжнародному рівнях;

- «державна гендерна політика» – функціонування та взаємодію органів державної влади з метою комплексної розробки програм та механізмів, систематичного впровадження принципу гендерної рівності й ліквідації всіх форм дискримінації за ознакою статі в усіх сферах суспільної та державної діяльності.

Гендерна політика відіграє важливу роль у практичному втіленні гендерних засад суспільства, тобто впровадженні рівних прав та можливостей чоловіка та жінки у всі сфери суспільного життя держави, в тому числі й у сфері публічного управління.

У підрозділі 1.2 «Законодавча та нормативно-правова база дослідження» визначено, що правове регулювання державної гендерної політики в публічному управлінні в Україні здійснюється завдяки нормативно-правовим актам національного та наднаціонального рівнів.

Завдяки нормативно-правовим актам національного та наднаціонального рівнів, в Україні здійснюється правове регулювання державної гендерної політики в публічному управлінні. В законодавстві України: відсутні негативні дискримінаційні положення щодо жінок і чоловіків; наявні рівність та соціальний захист, причому принцип рівності закріплений на конституційному та законодавчому рівнях. Особи, які порушили законодавство щодо забезпечення гендерної рівності, несуть цивільну, адміністративну та кримінальну відповідальність згідно закону. Однак, на нашу думку, чинне законодавство щодо гендерної рівності не гарантує належного забезпечення реалізації рівних прав жінок і чоловіків.

У другому розділі «Закордонний досвід реалізації державної гендерної політики» проаналізовано особливості закордонного досвіду реалізації державної гендерної політики в зарубіжних країнах.

У підрозділі 2.1 «Моделі державної гендерної політики в Німеччині, Швеції та Великій Британії» висвітлено реалізацію державної гендерної політики європейських країн, яким вдалося досягти успіхів щодо забезпечення гендерної рівності завдяки застосуванню гендерних квот. В цих країнах гендерні квоти складають 40%. Суб'єктами гендерних перетворень у згаданих країнах виступають: держава, політичні партії, громадські організації, ЗМІ, органи місцевого самоврядування, судова система. Пріоритетним напрямом та невід'ємною складовою програмних дій розвинених європейських країн є політика гендерної рівності. Крім того, політика гендерної рівності є однією із умов до вступу в асоціацію, оскільки Європейський союз орієнтується на забезпечення високих соціальних стандартів життя. А тому країни, які вступили до ЄС повинні покращити рівень соціальних гарантій та можливостей, в тому числі й в сфері гендерної рівності.

У підрозділі 2.2 «Державна гендерна політика США та Швейцарії» з'ясовано, що порівняно з іншими країнами, реалізація гендерної політики США кардинально відрізняється, що зумовлено відмінною політичною системою та місцевими особливостями. Жінкам, проживаючим в США вдалося добитися для себе політичних прав і створити передумови для подальшої реорганізації суспільства. Саме система «позитивних дій» дозволяла встановити рівність у сфері працевлаштування, освіти, а також в цілому підвищувала статус жінки в суспільстві. Діяльність жіночих громадських організацій сформувала державний механізм гендерної політики, який охопив три гілки влади. Швейцарія остання країна, в якій жінки отримали виборче право. Незважаючи на те, що кількість жінок складає 44% всього працюючого населення, на керівних посадах та посадах в органах державного управління жінки, порівняно з чоловіками складають меншість. На сьогоднішній день в сфері державного управління зайнятість жінок порівняно з чоловіками значно менша. Проблему гендерної рівності в цій країні все ще не вирішено, в результаті пануючих в суспільстві патріархальних стереотипів.

У третьому розділі «Особливості та перспективи оптимізації реалізації гендерної політики в публічному управлінні в Україні» розкрито особливості і проблеми реалізації

державної гендерної політики та визначено перспективи оптимізації державної гендерної політики в публічному управлінні України.

У підрозділі 3.1 «Особливості та проблеми реалізації державної гендерної політики» зазначено, що наразі в Україні спостерігається тенденція щодо збільшення жінок у сфері публічного управління. Так, до Верховної Ради України IX скликання входить 20% жінок, від загальної кількості народних депутатів. Однак, порівняно з кількістю працюючих жінок у парламентах європейських країн, наша країна займає останню сходинку. Сучасний стан забезпечення гендерної рівності в Україні в сфері публічного управління потребує вирішення проблем, що перешкоджають жінкам та чоловікам мати рівні права та можливості. Для забезпечення розвитку суспільства, потрібно, щоб методи гендерного підходу були складовою політики. Тому, саме включення гендерного фактору в усі напрямки державної політики, полягає у врахуванні інтересів чоловіків і жінок як рівноправних учасників процесу розвитку соціуму. Аналіз гендерного законодавства свідчить про те, що в різних законах, сімейному та кримінальному кодексах наявна певна дискримінація як щодо чоловіків, так і до жінок.

У підрозділі 3.2 «Перспективи оптимізації державної гендерної політики в публічному управлінні України» зазначено, що врахування існуючих гендерних проблем в програмі стратегічного розвитку країни та виконання цих програм дасть змогу прибрати у перспективі існуючий дисбаланс прав та можливостей чоловіків і жінок в публічному управлінні. Реалізація професійної діяльності в сфері публічного управління являє собою гендерний паритет (інститут партнерства). Гендерний паритет або принцип паритетної демократії ґрунтується на позиції важливості забезпечення рівноцінної участі жінок і чоловіків як рівноправних суб'єктів у політичних, економічних, державотворчих, соціально-гуманітарних та культурних процесах. Визначено перспективи щодо оптимізації державної гендерної політики.

ВИСНОВКИ

В результаті проведеного автором дослідження особливостей, проблем реалізації та визначення перспектив оптимізації державної гендерної політики в публічному управлінні України, було сформульовано наступні висновки.

1. Проаналізовано джерельну базу та визначено основні поняття та категорії. Проблема гендерної рівності досліджувалася багатьма вченими, таким як: Г. Рубін, Е. Гідденсом, Дж. Скоттом, Д. Майерсом, А. Кириліною, В. Жмуровим, М. Кондратьєвим, В. Ільїним та ін. Гендерна політика відіграє важливу роль у практичному втіленні гендерних засад суспільства, тобто впровадженні рівних прав та можливостей чоловіка та жінки у всі сфери суспільного життя держави, в тому числі й у сфері публічного управління.

На нашу думку, поняття «державна гендерна політика» доцільно тлумачити як – функціонування та взаємодію органів державної влади з метою комплексної розробки програм та механізмів, систематичного впровадження принципу гендерної рівності й ліквідації всіх форм дискримінації за ознакою статі в усіх сферах суспільної та державної діяльності. Одним із основних критеріїв розмежування вказаних явищ пропонуємо визначити суб'єктний склад гендерної політики та державної гендерної політики. Суб'єктами гендерної політики є: органи публічної влади (органи державної влади та органи місцевого самоврядування); інститути громадянського суспільства; міжнародні організації. Суб'єктами державної гендерної політики є органи державної влади.

Державне забезпечення рівних прав та можливостей для чоловіків й жінок включає в себе стратегічне та практичне спрямування діяльності державних структур на створення умов для реалізації конституційних прав громадян як рівних суб'єктів суспільних відносин. Державне забезпечення гендерної рівності в суспільстві відбувається через формування гендерної політики, метою якої є інтегрування гендерного підходу в усі сфери суспільного та політичного життя.

2. Проаналізовано законодавчу та нормативно-правову базу. Завдяки нормативно-правовим актам національного та наднаціонального рівнів, в Україні здійснюється правове регулювання державної гендерної політики в публічному управлінні. В законодавстві України: відсутні негативні дискримінаційні положення щодо жінок і чоловіків; наявні рівність та соціальний захист, причому принцип рівності закріплений на конституційному та законодавчому рівнях. Особи, які порушили законодавство щодо забезпечення гендерної рівності, несуть цивільну, адміністративну та кримінальну відповідальність згідно закону.

Однак, на нашу думку, чинне законодавство щодо гендерної рівності не гарантує належного забезпечення реалізації рівних прав жінок і чоловіків. Крім того, в чинному законодавстві відсутні норми, які передбачають відповідальність за порушення гендерного законодавства. Зокрема, в Кодексі України про адміністративні правопорушення відсутні норми, щодо адміністративної відповідальності за адміністративне правопорушення у сфері забезпечення гендерної рівності. Процедура звернення зі скаргою до органів державної влади на сьогодні чітко не визначена, а що стосується судової практики розгляду порушення гендерного законодавства, то слід зазначити, що вона майже відсутня.

3. Проаналізовано особливості закордонного досвіду реалізації державної гендерної політики. Німеччина, Швеція та Великобританія – це європейські країни, які досягли успіхів в реалізації державної гендерної політики, та забезпеченню гендерної рівності. В цих країнах гендерні квоти складають 40%. Суб'єктами гендерних перетворень у згаданих країнах виступають: держава, політичні партії, громадські організації, ЗМІ, органи місцевого самоврядування, судова система.

На сьогоднішній день, політика гендерної рівності – пріоритетний напрям програмних дій ЄС, невід'ємна складова розвинених країн-членів ЄС та одна з умов до вступу в асоціацію, оскільки Європейський союз орієнтується на забезпечення високих соціальних стандартів життя. А тому країни, які вступили до ЄС повинні покращити рівень соціальних гарантій та можливостей, в тому числі й в сфері гендерної рівності.

Гендерна політика США сформувалась кардинально іншим шляхом, ніж у країнах ЄС, це зумовлено відмінною політичною системою та місцевими особливостями. Жіночий рух США у боротьбі за виборчі права охопив широкі верстви суспільства. Жінки змогли добитися для себе політичних прав і створити передумови для подальшої реорганізації суспільства. Саме система «позитивних дій» дозволяла встановити рівність у сфері працевлаштування, освіти, а також в цілому підвищувала статус жінки в суспільстві. Діяльність жіночих громадських організацій сформувала державний механізм гендерної політики, який охопив три гілки влади. Антидискримінаційне законодавство підкріплювалось створенням низки структур виконавчої влади (наприклад, Президентська комісія по статусу жінок), що відповідали за утвердження принципу гендерної рівності на практиці. Судова система США на всіх рівнях розглядала справи щодо гендерної дискримінації, а Верховний Суд відміняв закони, що мали дискримінаційний характер.

В Швейцарії, незважаючи на те, що кількість жінок складає 44% всього працюючого населення, на керівних посадах та посадах в органах державного управління жінки, порівняно з чоловіками складають меншість. На сьогоднішній день в сфері державного управління зайнятість жінок порівняно з чоловіками значно менша. Швейцарія – одна із останніх надала виборче право жінкам. Це одна з перших країн, що зіштовхнулася із проблемою дискримінації з боку чоловіків. Проблему гендерної рівності в цій країні все ще не вирішено, в результаті пануючих в суспільстві патріархальних стереотипів.

4. Розкрито особливості реалізації гендерної політики в публічному управлінні. На сьогоднішній день в Україні існує потреба у вирішенні проблем, що стосуються реалізації гендерної політики в усіх сферах суспільного життя, в тому числі й в сфері публічного управління. Після проголошення незалежності Україна стала на шлях демократичних

перетворень. Одним з вимірів демократії є забезпечення рівних прав і можливостей для чоловіків і жінок. Демократичне суспільство повинно надавати чоловікам та жінкам однаковою мірою можливість брати участь в усіх сферах життя, в тому числі і у сфері публічного управління, зокрема, на найвищих рівнях прийняття суспільно-важливих рішень.

Для того, щоб забезпечити розвиток суспільства, потрібно, щоб методи гендерного підходу були складовою політики. Тому, саме включення гендерного фактору в усі напрямки державної політики, полягає у врахуванні інтересів чоловіків і жінок як рівноправних учасників процесу розвитку соціуму. Аналіз гендерного законодавства свідчить про те, що в різних законах, сімейному та кримінальному кодексах наявна певна дискримінація як щодо чоловіків, так і до жінок. Задекларованій державній гендерній політиці протирічать процеси в сфері соціальних відносин; міжнародні зобов'язання щодо гендерної рівності де-факто не виконуються. Система правозастосування є слабкою. Слід зазначити, що рівність з боку права майже відсутня. Втілення гендерних підходів в основні державні стратегії є слабким. Реформування управлінських структур призводить до нестабільної діяльності виконавчої влади щодо гендерних відносин в суспільстві.

Для ефективного впровадження гендерної рівності в діяльність органів виконавчої влади необхідний високий рівень внутрішньовідомчої та міжвідомчої координації. Крім того, наявний сектор гендерної політики в межах міністерства, що відповідає за гендерну рівність є недостатнім, на нашу думку, для того, щоб впровадити послідовну та якісну державну політику.

5. Врахування існуючих гендерних проблем в програми стратегічного розвитку країни та виконання цих програм дасть змогу прибрати у перспективі існуючий дисбаланс прав та можливостей чоловіків і жінок в публічному управлінні. Реалізація професійної діяльності в сфері публічного управління являє собою гендерний паритет (інститут партнерства). Його основним видом є – багаторівневе партнерство. Сутність багаторівневого партнерства полягає в тому, що будь-яке рішення може бути результатом конкуренції або компромісу між центрами влади та місцевими групами інтересу. Гендерний паритет або принцип паритетної демократії ґрунтується на позиції важливості забезпечення рівноцінної участі жінок і чоловіків як рівноправних суб'єктів у політичних, економічних, державотворчих, соціально-гуманітарних та культурних процесах. Цей принцип передбачає рівноцінне партнерство жінок і чоловіків у будь-яких владних структурах і вимагає доступу як чоловіків, так і жінок до формування і реалізації гендерної політики виходячи з плюралізму, що гарантує існування свободи думки, яка повинна мати тісний зв'язок із відповідальністю, правами і обов'язками.

Визначено перспективи оптимізації державної гендерної політики, які полягають у:

- розширенні доступу жінкам і чоловікам до послуг, тим самим, дотримуючись принципу забезпечення рівних прав та можливостей обох статей в усіх сферах життя;
- збільшенні частки жінок у Верховній Раді України, обласних та місцевих радах; зменшенні різниці в заробітній платі чоловіків і жінок;
- внесенні змін до законодавчої бази щодо проведення гендерно-правової експертизи; створенні комплексну систему щодо випадків дискримінації;
- внесенні до програм курсів підвищення кваліфікації державних службовців, посадових осіб органів місцевого самоврядування та працівників державних установ питання щодо забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків;
- створенні ефективної системи співпраці органів державної влади, міжнародних організацій та громадських об'єднань, які спрямовані на забезпечення рівноправ'я в суспільстві.

СПИСОК ОПУБЛІКОВАНИХ ПРАЦЬ ЗА ТЕМОЮ

1. Бондар Г. Л., Михальонок Д. В. Гендерна політика в системі публічного управління України / Г. Л. Бондар, Д. В. Михальонок // Публічне управління та митне адміністрування. – № 4 (23), 2019. – С. 34-41.

АНОТАЦІЯ

Михайлюнок Д. В. Державна гендерна політика в публічному управлінні України.

На правах рукопису. Магістерська робота на здобуття освітнього ступеню «магістр». Чорноморський національний університет імені Петра Могили. – Миколаїв, 2020.

У магістерській роботі проаналізовано джерельну базу дослідження та визначено основні поняття та категорії. Здійснено аналіз законодавчої та нормативно-правової бази дослідження та визначено, що державна гендерна політика України регламентується законами України, указами Президента України, постановами Кабінету Міністрів України. Розглянуто основні моделі державної гендерної політики, що існують у розвинених країнах світу, а також вітчизняну модель, та з'ясовано, що необхідно вдосконалити вітчизняну модель щодо принципів та підходів, які застосовуються в зарубіжному досвіді державного управління, їх адаптації до потреб та особливостей вітчизняної системи взаємоузгодженої діяльності органів державного управління, органів місцевого самоврядування та інститутів громадянського суспільства у сфері вирішення проблем та забезпечення рівності чоловіків і жінок. Встановлено, державна гендерна політика України, є однією з визначальних складових державної політики, яка у сучасних умовах особливо загострює питання розвитку рівності чоловіків і жінок та їх участі у прийнятті важливих управлінських рішень. Визначено та обґрунтовано пріоритетні завдання на сучасному етапі державотворення. Виявлено основні проблеми, що стримують реалізацію гендерної рівності в Україні, а саме: недосконале правове регулювання, недостатня наукова обґрунтованість процесу реалізації гендерної рівності; відсутність ефективної взаємодії між центральними та місцевими органами влади, а також різноманітними громадськими об'єднаннями; відсутність чітких прав та обов'язків, які лежать перед чоловіками та жінками. Підкреслено, що для ефективного впровадження гендерної рівності в діяльність органів виконавчої влади необхідний високий рівень внутрішньовідомчої та міжвідомчої координації. Визначено основні напрями оптимізації державної гендерної політики, які мають забезпечити цілісність, послідовність, успадкування та ефективність.

Ключові слова: гендер, гендерна рівність, гендерна політика, державна гендерна політика, моделі державної гендерної політики, реалізація, оптимізація.

SUMMARY

Mikhailonok D. V. State Gender Policy in Public Administration of Ukraine. - Manuscript. Graduate work for obtaining an educational degree «Master». Petro Mohyla Black Sea National University. – Mykolaiv, 2020.

The master's work analyzed the source base of the research and defines the basic concepts and categories. The analysis of the legislative and regulatory framework of the research has been carried out and it is determined that the state gender policy of Ukraine is regulated by the laws of Ukraine, decrees of the President of Ukraine, resolutions of the Cabinet of Ministers of Ukraine. The basic models of state gender policy existing in developed countries and the domestic model are considered and it is necessary to improve the domestic model of principles and approaches applied in foreign experience of public administration, their adaptation to the needs and peculiarities of the national system of mutual understanding. activities of public administration, local self-government bodies and civil society institutions in the field of solving problems and ensuring equality between men and women. It is established that the state gender policy of Ukraine is one of the defining components of the state policy, which in the present conditions

especially sharpens the issues of the development of equality between men and women and their participation in making important managerial decisions. Priorities at the present stage of state formation are identified and substantiated. The main problems holding back the realization of gender equality in Ukraine are identified, namely: imperfect legal regulation, insufficient scientific validity of the process of gender equality realization; lack of effective interaction between central and local authorities, as well as various public associations; the absence of clear rights and responsibilities for men and women. The main directions of optimization of the state gender policy are defined, which should ensure integrity, consistency, succession and efficiency.

Keywords: gender, gender equality, gender policy, state gender policy, models of state gender policy, implementation, optimization.